

Ale prawdę znamy także • Niemczech. Znamy ją jeszcze od czasów krzyżackich, a przez ostatnie cztery lata wbijali nam ciągle tę prawdę bestie ludzkie, których imiona brzmią: Greiser, Frank, Förster,

XX
Kiedy nas, jako naród, nielitościwie poćwiartowano i rozdarto, kiedy Niemiec i Moskal na wyścigi starali się o ostateczne zgnębienie ducha polskiego, kiedy wynaradawiano nas konsekwentnie, zbrodniczo i z mściwym uporem - jeśli wtenczas każdy próg polski mógł rozpaczliwie bronić się przed przemocą, jak osamotniona forteca - to Tyś to zdziałała Matko Polko!!! Zawdzięczamy Ci mowę ojczystą, wiarę, nie znającą zwątpień i sałamaś, pragnienie czynu i bohaterstwa. Ty byłaś naszą siłą i naszą ostoją. Tyś była cichą westalką świętego ognia miłości ojczyzny!...

Kiedy przerzucamy karty naszej historii widzimy, że Polki przewyższały niejednokrotnie mężczyzn w bohaterstwie i poświęceniu. Nie są to przykłady rzadkie i odosobnione, a dowodzą, że w narodzie o tak wyraźnych rycerskich tradycjach, męstwo żołnierskie jest czymś zwykłym, zarówno u mężczyzn, jak i u niewiast. Smutny okres niesławy w czasach saskich i stanisławowskich od-pokutowała Polka jako dobrowolna towarzyszka Sybiraków, czelgodna współmęczenniczka w katorgach... To był szczyt ofiary i poświęcenia. Przed tą Polką, z czecią największą pochyliły się głowy na całym świecie!!!

A jak się sprawa przedstawia dzisiaj? Czy dzisiejsza Polka jest godną spadkobierczynią tych wielkich tradycji? Jesteśmy dumni że wiele Polek podziela los żołnierzy w podziemiach i więzieniach, wiele zginęło wśród tortur, zgasło wśród długotrwałej męki w obozach... Tak, stwierdzić musimy, że kobieta polska mężnie stanęła obok żołnierzy w twardym życiu podziemnym. Ale czy wszystkie? Tutaj właśnie, że smutkiem spojrzeć musimy w oczy dzisiejszej rzeczywistości. Często słyszy się niepochlebne zdania Niemców o Polce. Pobiczna choćby obserwacja dzisiejszego życia zdaje się potwierdzać ciężką insynuację wroga, jakoby Polka była kobietą „z a t w a”. Jest to policzek bolesny i chyba wystarczający do zreflektowania się.

Polka, siostra czy żona męczennika z Dachau, Granienburga, Oświęcimia nie może być gorszą od Czeszki, nie wolno jej ani na chwilę zapominać, że jest przedstawicielką wielkiego, dziś umęczonego narodu. Żona oficera polskiego, żyjącego zdala od Kraju, nie może szargać jego honoru!!! Polka musi odzyskać podważoną swoją godność - i znowu to nie będzie żadna jej zasługa tylko zwykły psi o b o w i a z c k i!!! Jest pewien odłam kobiet polskich, które zachowują się tak, jakby huragan bieszczeń ogólnych ich jednych wogóle nie dotknął, jakby flirt z Niemcem był istotną treścią ich życia. Nie przebrała ich duszy do głębi tragedia narodowa, nie zostawiła w ich „tkliwym” sercu żadnych głębszych śladów. Nie ma na ich twarzy ani w ich ubiorze śladu przemian, nie ma tej powagi i godności w zachowaniu, której od nich bezwarunkowo musimy wymagać! Iście kobiecey, małpi „humanitaryzm” każe im litować się nad młodym Niemcem, pchanym na front - „a przecież to człowiek” Iście kobieca, płytka i bezmyślna kokieteria „umila” mu ostatnie chwile przed wyjazdem na rzeź, cieszy się z odwiedzin Niem. byczka w czasie jego rekonwalescencji, naiwnie przyjmuje jego prezenty...

Drobiazgi, wszystkie drobiazgi... Pracowniczki biurowe muszą się śmiać do szefa Niemca, bo to należy do ich powinności biurowych; z tego jest się z góry i raz na zawsze rozgrzeszoną! Inne - „poświęcają” się now dla domu w trakcie załatwiania ważnej sprawy i z czystym sumieniem kokietują Niemca urzędnika. Bezmyślność kobieca święci triumfy. „Drobiazgiem” jest narzucanie się z informacjami i kiepską niemiecką, celowe podtrzymywanie przygodnej rozmowy, w czasie której szyb traktuje polską kobietę jak d z i e w k ę , a ona bawi się jak dziecko jego złą polszczyzną.

Drobiazgi, wszystko drobiazgi... Ale z tych drobiazgów powstała opinia Polki, krzywdziona i niezasłużona dla Polek behaterskich, prawych i szlachetnych!!! Nie potępia się nikogo, zawsze jest czas do rehabilitacji!!! Zawsze jest czas wrócić na drogę właściwą, na drogę godności i pracy narodowej.

A ta lekliwa matka, która detąd przeszkadzała synowi w pracy dla Ojczyzny, niech się wyzbędzie trwogi! Jej nowo zdobyty zapach udzielać się będzie innym, podobnym. Nie wzbraniać dziecku pracy dla Ojczyzny, ale zachęcać, zmuszać, nakazywać!!! A jeśli zginie, to z dumą w sercu zamknąć swoją boleść.

Ty Polko ostatecznie zwyciężysz!!!

XX
 PRZEGŁAD WOJSKOWY

Front zachodni.

W myśl zasady: Amerykanie za dnia, RAF w nocy, anglo-amer. siły powietrzne bombardują, burzą i demolują z coraz większym nasileniem, przygotowując grunt pod zbliżający się atak na ląd.

Berlin przeżywał dalsze trzy noce: 19, 20 i 21 maja. Szybkie bombowce br. typu Moskito przelatwały nad kominami stolicy Rzeszy wrzucając swoje "pigulki" prosto do kominów. Bryt. min. lotn. sir Archibald Sinclair oświadczył: "Wojna zakończyć się musi bezwarunkową kapitulacją wroga i jedno jest miejsce, w którym może się ona zakończyć. Miejscem tym jest B e r l i n."

W ciągu dnia 19, 20, 21 maja, amer. "Latające Fortece" atakowały z bardzo dobrym rezultatem: K i l o n i ę, F l e n s b u r g, E m d e n, W i l h e l m s h a v e n, B r e m e n i E s s e n.

W noc na 23 maja nastąpił największy w historii wojny nalot. Obiektem ataku był D o r t m u n d, ważny ośrodek przemysłowy Rzeszy, miasto liczące ponad pół milj. mieszk. Siły bryt. i polskie zrzucały w ciągu jednej godziny 2-3 miliony kg. bomb, cz. co minutę spadało na miasto 32-50 tys. kg. Skutki nalotu - przerażające. Z miasta pozostały gruzy. Zresztą, by pojąć ogrom zniszczeń, musimy wziąć pod uwagę fakt, że siły biorące udział w tym nalocie równały się połowie pełnego stanu dywizji piechoty, i, że na Dortmund spadło 5 pociągów bomb.

W 48 godzin po ataku na Dortmund, dokonano drugiego gigantycznego nalotu na D ü s s e l d o r f. W bombardowaniu tego obiektu wzięło udział 600 ciężkich bombowców brytyjskich. Produkcja wojenna Düsseldorfu obejmuje części łodzi podw. i części samolotowe, wieże stalowne fabrykują działa i sprzęt dla łodzi podwodnych, broń amunicję itp. Lotnicy bryt. zrzucają na ten ośrodek liczący 429 tys. mieszk. ponad 2 tys. tonn bomb.

Churchill, w swoim ostatnim przemówieniu powiedział, że nie wie, czy same samoloty zdołają rozłożyć Niemców na obie łopatki, ale dodał, że można spróbować.

Bitwa o Italię.

Ludność Włoch przeżywa już obecnie przedsmak wojny, wskutek bezustannych, dniem i nocą, nieraz kilkakrotnie na dobę bombardowań miast włoskich, portowych i przemysłowych, obiektów wojskowych /głównie lotniska i komunikacja/.

Bombardowanie Włoch poczyniło stopniowo przypominać ciężkie dni kampanii wrześniowej w Polsce i tragiczne miesiące Anglii w r. 1940 i 1941. Przewaga lotnicza Sprzymierzonych jest zupełna. Ostatnio Alianci bombardują uparcie lotniska Pantelarii, Sycylii i Sardynii zadając nplowi niespotykane wprost straty; w ciągu 4 dni zniszczono na ziemi i w powietrzu ponad 400 samolotów niem.-włoskich. Wobec takich strat słabnie z dnia na dzień włoska obrona pl., a możliwości Mussoliniego wyczerpują się z każdą chwilą. Trudno wyliczać wszystkie miasta włoskie atakowane przez siły Sprzymierzonych. W każdym razie nastroje we Włoszech pogarszają się coraz bardziej, zwłaszcza po ostatnim oświadczeniu premiera Churchilla. Na konferencji w Białym Domu, Churchill oświadczył wobec dziennikarzy: "Włosi zrobiliby najlepiej, gdyby się zdali na sprawiedliwość Sprzymierzonych. Sprzymierzeni nie mają zamiaru uszczuplać terytorium macierzystych Włoch i przewidują dla nich miejsce w przyszłym świecie. Ale, nie ograniczą się do użycia siły, jeżeli społeczeństwo włoskie nie wyzwoli się samo spod jarzma faszystowskiego. Chcemy podkreślić niezwykle niebezpieczną sytuację tego kraju".

Front rosyjski

Front wsch. nadal w zastoju. Obie strony przygotowują się do ofensywy, czekając z napięciem na rozkazy. Poza lokalnymi atakami na Kubaniu, w rej. Izjum i Lisyczańsk oraz koło Wkich Łuków, na całym froncie akcja rozpoznawcza i artyleryjska. Są liczne, ale niepewne oznaki, które wskazywałyby na to, że Bowiety przygotowują się do uderzenia na odcinku pld., Niemcy zaś gromadzą swe rezerwy na froncie środk. w obszarze Smoleńsk-Homel-Briańsk-Orël, co zwiastowałoby zamiary ofensywne w kier. na Moskwę. Ostatnio silne sow. bombardowanie tyłków, sięgających aż po Siedlce, Brześć i nawet Warszawę - to oznaki woli zniszczenia przygotowań niemieckich.

Który z dwu rozpocznie działania?

XX
 PRZEGŁAD POLITYCZNY

Podniecające pytanie.

Zwycięskie armie alianckie w Afryce są wolne. Gdzie i kiedy zaangażowane będą do następnej akcji - oto pytanie, stawiające przed oczyma wyobraźni podniecające obrazy inwazji Europy. Jest szereg znaków, wskazujących na to, że atak na Europę powinien nastąpić w najbliższych tygodniach lub nawet dniach.:

1. Turcja ogłosiła, że nie jest już państwem neutralnym, ale niewojującym. Oznacza to w praktyce udzielanie wszelkiej możliwej pomocy aliantom, zanim przystąpi do wojny.
2. Gen. Sikorski przybył na Bliski Wschód.
3. Na Bałkanach wzrasta temperatura; W Bułgarii, Rumunii i na Węgrzech wzmagają się rozruchy antyniem., co można sobie tłumaczyć obawami przed atakiem aliantów na to państwo.
4. M. Mussolini traci przytomność. Król Emanuel Wiktor utworzył pod swoim przewodnictwem Radę Obrony Państwa, co oznacza, że Włochy stoją w obliczu najwyższego niebezpieczeństwa i jest początkiem końca dyktatury Duce.
5. Nie jest b. prawdopodobne, by Alianci zwlekali z uruchomieniem olbrzymich sił, przygotowanych dziś do ataku na Europę, skoro po ukończeniu wojny z Niemcami mają jeszcze w perspektywie wojnę z Japonią.
6. Niebawem nasilenie działalności powietrznej nad Rzeszą i Italią.
7. Obawy Aliantów przed Rosją nie są tak duże, jak sobie tu w Polsce niektórzy wyobrażają, skoro po rozgromieniu Niemiec i Włoch mają oni zawsze możliwość nastraszenia Rosji Japonią za cenę jakiegoś kompromisowego z nią pokoju.
8. Zresztą nawet sam "Reich" z dn. 16. V br. pisze: "Przeciwnik przyjdzie, bo przyjsć musi, dopóki główne nasze siły są na froncie wschodnim".

Jest teraz tylko kwestia z której strony przyjdzie. Alianckie wojska zgrupowane są zarówno w Afryce pn., jak i na Bl. Wschodzie oraz na wyspach Wkief. Brytanii tak, że są w położeniu złotnej kokiety, mającej do wyboru wielu konkurentów. Sądzić wolno, że wojska niem.-włoskie broniące "Festung-Europa" nie mają nic wspólnego z nastrojami radośnie wyczekującego zalotnika.

Rozwiązanie Kominternu.

Przedstawiciele III Międzynarodówki Komunistycznej w Moskwie powzięli rezolucję rozwiązującą Komintern. Krak ten wytłumaczono w ten sposób, że działania wojenne nie pozwalają na komunikowanie się kongresu z partiami komunistycznymi w poszczególnych krajach, wobec tego zostawia się tym partiom swobodę działania. W kołach anglosaskich, fakt ten uważany jest za zły chwyt Moskwy, który pozbawia niem. pakt antykominternowski sensu istnienia.

R o z n e

- Zapytany na konferencji prasowej o stanowisko wobec Włoch, Prez. Roosevelt odpowiedział krótko: "Bezwzględne poddanie się". Wykluczało by to dla Włoch możliwość zawarcia odrębnego pokoju i otrzymania od Aliantów jakichś koncesji.

- Przemawiając 19 maja w Waszyngtonie, premier Churchill powiedział m.i.: "Wszystkie nasze plany zmierzają do zwarcia się z nplem jak najwcześniej i w jak najszerszym zasięgu... Ani przez chwilę nie zapominamy, że główny ciężar wojny lądowej spoczywa na barkach Rosji. Rosja trzyma w szachu 190 dywizyj niem. i 28 dyw. wasalskich. Mała jest wątpliwość co do tego, że Hitler trzyma resztki swych rezerw dla złamania tego narodu, na których rzucić się już dwa razy napróżno. Musimy uczynić wszystko, aby w r. 1943 pomóc Stalinowi w ponoszeniu ciężaru walki lądowej. Istnieje jedno poważne niebezpieczeństwo - możliwość przedłużania się wojny. Niemcy pokładają całą swą nadzieję na takim rozwoju wypadków. Nadzieję tę musimy unicestwić. Narody Sprzymierzone posiadają plan, który wykonają; w myśl tego planu zostaną zniszczone najpierw Niemcy i Włochy a następnie Japonia."

- Rząd Australii zgodził się na przejęcie ochrony interesów polskich w Rosji i opieki nad przebywającymi tam Polakami.

- Amb. Polski w Kujbyszewie p. Romer przebywa obecnie w Teheranie.

- Ojciec Św. Papież Pius XII mianował swojego chargé d'affaires przy Rządzie Polskim w Londynie. Jest nim kardynał William Godfrey.

g ł c s z e n i e .

— 〇 —

— १७ —

"M o d l i t w a"

... ..

Uwaga! Wszystkie ofiary na fundusz prasowy i specjalny muszą być pokwitowane w prasie. Nieumieszczenie w gazecie, zobowiązuje ofiarodawcę do natychmiastowego meldowania i proszenia o wyjaśnienie. Niemeldowanie o tym drogą służbową, a rozposzczanie pogłosek o rzekomych nadużyciach pociągnie za sobą dochodzenia karne, w stosunku do ofiarodawcy.